

INDEX.

Feudum, aut dicitur hereditarium, aut ex pacto, & providentia, n. 59.
 Ad feudum, vel emphyteusim hereditariam acquirendam an sit necesse ultimi possessoris hereditatem adire? n. 60. 61.
 Feudum antiquum hereditarium, vel mixtum nullus percipit, nisi sit hæres, n. 65.
 Simpliciter concessum filius non acquirit rejecta patris successione, n. 67. An sit hereditarium, n. 68. 74.
 Pro liberis concessum ad eos non pertinet, qui patris repudiaverint hereditatem, n. 69.
 Pro hæredibus receptum nemo acquirit, qui hæres non existat, n. 71.
 Hereditarium quod dicatur, n. 72.
 In feudum succedens quando creditoribus hereditariis teneatur, n. 79. cum seqq.
 Alienatum per parentem quando possit filius adiens paternam hereditatem revocare, n. 83. cum seqq. Quomodo inter successores feudum dividatur, num. 88.
 Pro hæredibus, & successoribus concessum cuius sit natura, n. 89.
 Non hereditarium capit institutus in re certa, si fuerit ex vocatis, n. 90. Quid si sit hereditarium, n. 91.
 Fictio juris probationem in contrarium non suffert lib. 2. 6. 8.
 Fides præstita reis servari debet, lib. 1. 2. 108.
 Mala fides præsumpta ex interpellatione judiciali, non impedit revocabilem fructuum acquisitionem, lib. 1. 3. 29.
 Inter bonam fidem, & malam medium dari potest speculative, sed non practice, ibid. n. 43.
 Fideiussore pretium accipiente propter obligationem locas est lib. 2. C. de resc. vend. lib. 2. 3. 3.
 Fidelis in dubio an quis præsumatur? lib. 2. 20. 91.
 Filia hæretici an incurrat poenas ob delictum patris, remissive, lib. 2. 8. 35.
 Filia an succedat in emphyteusim pro filiis acceptam, lib. 2. c. 18. numero 8. cum seqq.
 Filium à vinculis eximens, se ipsum censetur liberare, lib. 1. 2. 96.
 Filius inferens patri verbalem injuriam qua poena de jure Regio teneatur, ibidem, num. 101.
 Filius de bonis paternis litigans, de damno vitando tractat, lib. 1. 5. 44.
 Filiusfam. mortuo patre, bonorum ejus ipso jure dominus efficitur, ibid. n. 45.
 Abstinentes se paterna hereditate, juri jam quaesito renunciant, ibid. n. 46.
 Utrum possit vindicare sua bona adventitia alienata per patrem, non discussis paternis bonis, lib. 1. 8. 31. cum sequentibus.
 Habet tacitam hypothecam in bonis pro administratione adventitorum, si quid dolo fecerit, aut sine justa causa alienaverit, ibidem. n. 36. Incipit à die susceptæ administrationis, n. 37.
 An possit præfata bona alienata per patrem, eo, vivente, revocare? ibidem num. 38. cum seqq.
 Non decet, filios parentum castigatores existere ibid. n. 39.
 Filius exiens patria potestate dimidiam usufructus partem de bonis adventitiis patri adimit, ibidem num. 42. Si per matrimonium exeat juxta jus Regium, nihil patri relinquit, ibid.
 Filiusfam. absque patris licentia stare in judicio non valet, ibidem. n. 45. Pater cogitur consentire, & si renuat, Judex litigandi tribuit filio facultatem, ibidem. An sufficiat tacitus patris consensus, & quando sit præstandus, ibid.

Quibus casibus stare in judicio absque licentia patris permittatur, ibidem.
 Utrum possit agere pro bonis adventitiis, in quibus pater non habet usufructum, ibidem numero 46.
 Filiusfam. præscriptio non nocet, tametsi agere de licentia patris non prohibeatur, ibidem. nu. 56. 60. Aliud juris est, si agere sine licentia possit, num. 61.
 Contra filiumfam. an currat præscriptio in adventitiis, in quibus patri usufructus non est? ibid. n. 62.
 Filius, sive in potestate, sive emancipatus agere in judicio contra patrem, non perita venia, prohibetur, ibid. nu. 65. Idem est de filio adoptivo, vel spiritali. Non sic de incestuoso, ibid.
 Filiusfam. non nisi nominatim à patre potest exheredari, lib. 1. 13. 29.
 Filii, quorum parentes sunt ignoti, non admittuntur, quoties statuta sanguinis puritatem deponunt, lib. 1. 16. 64.
 Filius etiam ultra legitimam potior est Ecclesia in bonis patris, lib. 1. 19. 42.
 Filius non debet legitimam ascendentibus patris ex illius bonis, ibid. n. 43.
 Filiorum legitima quanta sit de jure communi, & Regio, tam Castellano, quam Lusitano, ibid. num. 108.
 Filiorum legitimum mentionem facere debet pater in impetratione legitimacionis illegitimi, lib. 1. 20. 100. Numerum eorum exprimere, necesse non est, n. 104.
 Filii legitimi per rescriptum Principis cum naturalibus, & legitimis de jure Regio non succedunt, ibid. num. 102.
 Filii ob paterna debita olim apud Romanos creditoribus addicebantur, lib. 2. 1. 4. Hodie fame premente à patre in pignus tradi possunt, n. 5. Fallit si sint in sacris filii constituti, ibid. Apud Hebræos an pro paternis debitis servi efficerentur n. 6.
 Filii nec in subsidium tenentur ad æs alienum, quod pater fecerit, etiam pro eis alendis, n. 16.
 Filius naturalis paterna nobilitate decoratur, n. 23. Quis sit filius naturalis, ibid.
 Filii nascendo jus in bonis patris, quoad alimenta, successionem acquirunt, n. 9. 19.
 Dicitur dives, qui patrem habet divitem, lib. 2. 6. 19.
 Filius, adhuc vivo patre, paternæ dignitatis nomine nuncupatur, n. 79.
 Filios reorum læsæ Majestatis occidi nulla lege humana constitui potest, lib. 2. 8. 22.
 Filii sæpe à paternis moribus recedunt, num. 22. & 68.
 Filii ob patris facinora lege humana justè poenis non corporalibus affici possunt, & quare, numero 23. 24.
 Filii parentum mores solent imitari, n. 35.
 Filii hæreticorum fautorum, & receptatorum eorum poenas luunt, lib. 2. 8. 36. Secus si quis tanquam suspectus de hæresi damnatus sit, nu. 37.
 Filius revelans patris hæresim ab omni poena ob paternum crimen est immunis, ibid.
 Filii, & nepotes per virilem sexum infames sunt ob patris prodicionem in personam Principis, vel Rempublicam, n. 38. Fiunt inhabiles ad officia publica, ibid. Item ad Ecclesiastica. Beneficia n. 39. Limitatur in filiis Clericis, Quid si in Pontificem, vel Cardinales delinquerint, ibid.

Illi

INDEX.

Illi proditorum filii sunt irregulares, nu. 40. An & quando valeant in majoratum succedere, num. 43. cum sequentibus.
 Filius mulieris crimen læsæ Majestatis committentis non incurrit poenas l. quisquis. C. ad l. Jul. Majestat. n. 47.
 Filii illegitimi sustinent poenas ob patris hæresim, n. 50. Idem est si humana Majestas lædatur, nu. 51. Aliud est de adoptivis, num. 52. Emancipati tenentur, n. 53.
 Filii cur puniantur infantes ob patris scelus, n. 68. Sunt pars corporis patris, ibid.
 Concepti ante crimen utrum poenas contrahant, n. 70. & 71.
 Filius natus ante patris dignitatem an ejus prærogativis gaudeat, & nato post dignitatem adeptam præferatur? n. 72. 73.
 Filius nobis non est post cujus nativitatem pater nobilitatur, n. 74.
 Filii nati ante paternum crimen divinitus puniri solent, n. 80.
 Filii bonis publicatis propter delictum, peculium castrense, vel quasi an patri relinquatur? lib. 2. 8. 98. cum seqq. Quid de adventio, n. 96. ejusdem libri.
 Filiusfam. testari de jure communi non potest de adventitiis, etsi pater in illis usufructum non habeat, n. 100.
 Filio solvente poenam pecuniariam pro patre, huic in legitimam imputatur, n. 118.
 Filii Clarissimum, & Decurionum torqueri nequeant, lib. 2. 9. 42.
 Filius remittens patri actionem tutelæ, reliqua donare videtur, lib. 2. 16. 16. cum seqq.
 Filius an teneatur stare patris locationi quoad legitimam, lib. 2. 15. 59.
 Filiarum appellatione filia an veniant? lib. 2. c. 18. n. 9. & 11.
 Filii cum patre non concurrunt, ubi emphyteusis pro se, & liberis datur, lib. 2. 18. 24.
 Filius adiens cum beneficio inventarii potest emphyteusim, vel feudum non hereditarium à patre alienatum revocare, n. 83. Idem est de mixto, n. 84. Limitatur, n. 85.
 Filius in legitima institutus, dato coherede universalis, an capiat feudum hereditarium? n. 92.
 Institutus in re certa non admittitur ad feuda hereditaria, n. 94.
 Fiscus unde dicitur, lib. 1. 16. 2.
 Qui fiscum habeant, ibid. n. 3. cum seqq.
 Fiscus definitio, ibid. n. 5.
 Inter fiscum, & privatum Principis patrimonium differentia, ibid.
 Fiscus in dubiis an favendum? ibid. n. 6. 7.
 Quoties specialiter non reperitur privilegiatus, jure communi utitur, ibid. num. 8. Multa in jure obtinet privilegia, n. 10.
 Non omnibus dotis gaudet privilegiis, ibidem, num. 13.
 Cum dubitatur, an fiscus competat aliquod privilegium? adversus illum respondendum erit, ibid. n. 15.
 Fiscus privato non præferatur, si de instrumentorum prioritate non constet, ibid. nu. 16. Limitatur infra, num. 45.
 Fiscus præponitur creditoribus, qui prius contraxerunt, in fructibus perceptis post suum contractum ex rebus, quas ante illum debitor possidebat, & quid de penditis tempore contractus fiscalis? ibid. n. 24.
 Num, præferatur anterioribus creditoribus tacita hypotheca munitis? ibid. n. 25.

Causa fisci regulariter favorabile non est, ibidem, num. 29.
 Fiscus potior non est, ubi paria sunt judicantium suffragia, sed jus commune servatur, ibidem, num. 30.
 Agens ex l. fisci, qui ff. de jur. fisc. probare debet, post suam obligationem bona fuisse debitori quaesita, ibid. num. 32. 33.
 Fallit, si fiscus agat ex causa onerosa contra privatum titulo lucrativo possidentem, ibid. n. 34.
 Fiscus cum privato ad exactionem poenæ concurrere præferatur, si bona rei utriusque non sint facta, ibid. n. 47.
 Habet tacitam hypothecam in bonis damnati ex delicto à die sententiæ, ibid. n. 48.
 Fiscus agente, res, quæ penes privatum est, de qua est controversia, sequestrari debet, ibid. n. 55.
 Fisci privilegium, ut pro debito civili nobiles carcerentur, ad conductores Regalium redituum non transit, lib. 2. 1. 28.
 Fiscus ex privilegio agit exequutive adversus omnes suos creditores, sed intelligitur pro liquido, lib. 2. 11. 9.
 Fiscus exequutive agente, tempora proclamarum ad bona debitoris distrahenda, restringuntur, n. 17.
 Fiscus succedens universaliter nequit à contractu locationis recedere, lib. 2. 15. 6.
 Fiscalem colonum ejicere singularis successor prohibetur, nisi interesse soluto, n. 27.
 Fontes Baptismales quondam in Hispania urbe die Dominicæ Resurrectionis divinitus implebantur aqua, lib. 1. 17. 21.
 Forma petendi relaxationem juramenti, remissive, lib. 1. 4. 45.
 Forma specificè implenda, lib. 1. 20. 85.
 Quando possit per æquipollens ei satisfieri, ibid. num. 86.
 Forma alia substantialis, & effectualis alia, ibid.
 Fratres revocant donationem, ut inofficiosam à fratre turpi personæ factam, lib. 1. 19. 94.
 Non solum quoad legitimam, sed in totum, n. 95.
 Eorum legitima quanta sit, ibid. n. 110.
 Fratri imputatur in legitimam quod pro eo solutum est à fratre in poenam delicti, lib. 2.
 Fraudibus est obviandum, lib. 2. c. 19. n. 77.
 Fructus si unà cum re in judicio petantur, qui solum officio Judicis debentur, si reus rem restituere jubeatur, videtur à restitutione fructuum perpetuo absolutus, lib. 1. 3. 3.
 Fructuum divisio, ibid. n. 10. cum seqq.
 Civiles propriè fructus non sunt, ibid. n. 14.
 In dubio fructus potius naturales, quam industriales censendi sunt, ibid. n. 16.
 Naturales an acquirantur possessori bonæ fidei? ibid. n. 17. cum seqq.
 Fructus, ex quibus possessor locupletior est factus, extare videntur, ibid. n. 21.
 Quando præsumantur consumpti per bonæ fidei possessorem, ibid. n. 22.
 A bonæ fidei possessore triennio usucapiuntur, ibid. num. 31.
 Consumpti ante triennium, ex quo percepti fuere, si post illum possessor bonæ fidei conveniatur, utrum ad eorundem restitutionem teneatur? ibid. n. 32.
 Post usucapionem fructuum cessat omnino illorum restitutio, ibid. n. 35.
 Ad fructuum acquisitionem sufficit, abesse malam fidem, quamvis bona non sit, ibid. n. 43.
 Fructus percepti ante litem contestatam non restituuntur

N n

I N D E X.

tuuntur agenti ex l. 2. C. de rescind. vendit. ibid. num. 73.
 Fructus rei feudalis præsumuntur correspondere valori laboris vassalli, cui omnes debentur, ibid. n. 95. 96.
 Fructus Ecclesiastici beneficii, cum locantur, omnino, ut res temporalis, à titulo separati considerantur, lib. 1. 5. 67.
 Percepti post litem contestatam sunt cum expensis melioramentorum per bonæ fidei possessorem compensandi, lib. 1. 8. 22. Quomodo faciendâ est melioramentorum computatio, n. 28.
 Fructus pendentes cum fundo, cui adherent, una eademque res censentur, lib. 1. 15. 6.
 Interjmmobilia numerantur, ibid. n. 8. Quo sensu dicantur fundi pars, n. 9.
 Fructus sati, ac collecti post perfectum contractum etiam ante traditionem, ad emptorem spectant, ibid. n. 15.
 Fructus pendentes in re fideicommissa subjecta, cum dominium ad fideicommissarium transit, omnes ipsi debentur, ibid. n. 18.
 Idem est si pendeant die fideicommissi cedente, si nulla fideicommissarii in petendo mora intervenit, ibid. nu. 19.
 An pendentes debeantur ei, qui ex pacto retrovendendi redimit? ibid. n. 33. cum seqq.
 Fructuum distributio pro rata temporis quomodo faciendâ, remissivè, ibid. nu. 40.
 Fructus pendentes tempore emptionis omnes cedunt retrahenti ex jure sanguinis, ibid. n. 43.
 Sati, ac collecti post emptionem ante moram emptoris, vel litem contestationem ad consanguineum retrahentem non pertinent, ibid. n. 45.
 Fructus anni currentis quomodo dividendi inter hæredem beneficiarii mortui, & successorem, ibid. n. 56. In primis standum erit Episcopatus consuetudini, n. 57.
 Debentur beneficiario, qui decessit, pro parte ob servitium Ecclesiæ præstitum, ibid. n. 58.
 Fructus beneficii cujus sint post resignationem ante præstitum assensum Superioris, ibid. n. 59.
 De divisione fructuum pendentium inter hæredes commendatarii Ordinis militaris, & successorem, ibid. n. 64.
 Fructus fundi quemadmodum distribuuntur inter hæredes vassalli, & qui in feudum succedit, ibid. n. 65.
 Fructus rei legatæ à quo tempore cedant legatario, ibid. n. 67. 73. Quid in fideicommissa particulari, nu. 74. Quid de universali, remissivè, n. 75.
 De divisione fructuum pendentium inter hæredes majoratus possessoris, & sequentem, ibid. n. 76. Quid de penis judicialibus ad majoratum atinentibus, n. 77.
 Fructus omnes pendentes in rebus majoratus suos facit, qui immediatè primo fundatori succedit, ibid. n. 78.
 De variis fructuum divisionibus, remissivè, ibid. num. 80.
 Fructus pendentes in bonis viri, vel uxoris tempore soluti conjugii ad quem pertineant, ibid.
 Fructus recondere non licet, Clericis non præmonitis, quibus ex eis decimæ debentur, lib. 2. 17. 103.
 Pendentes sunt describendi, si id postulet Parochus, vel alius, cui decimæ sunt solvendæ ibidem.
 Fructus an sint restituendi venditori, rescisso contractu ex l. 2. C. de rescind. vendit. lib. 2. 3. 72. cum seqq.

Fructus rei pertinent ad dominium, n. 75.
 Fructus ex propriis agris percepti, licet venales habeantur inter merces non numerantur, lib. 2. c. 5. nu. 30. & 31. Ubi an debeantur vino, vel oleo legato?
 Beneficii an locari ad longum tempus possint? lib. 2. 17. 3. cum seqq. Inter bona Ecclesiastica numerantur, n. 6.
 Frumentum vetus dare, ut tantundem ex novo reddatur, quando liceat, lib. 2. 3. n. 61. & 62.
 Fundus continet universitatem, lib. 1. 13. 19.
 Si locatus vendatur, fructibus pendentibus, omnes emptoris sunt, lib. 1. 15. 4.
 Fur semper est in mora, lib. 1. 2. 24.
 Furti actio pro minimis non datur, lib. 1. 3. 76.
 Furti damnatus infamia notatur, ibid. n. 79.
 Fur famosus dicitur, qui clam sæpius furatur, non latro, lib. 2. 9. 76.
 Pro tertio furto capitis penas dat, quod limitatur, lib. 2. 6. 81. cum seqq.
 Furtivam rem sæpè contrahens plura non admittit delicta, nisi à possessione ceciderit, lib. 2. 10. 107.
 Fur an gaudeat Ecclesiastica immunitate, lib. 2. 20. 143. cum aliis?
 An sit remittendus ad locum delicti, etsi in alio territorio cum re furtiva reperiat? n. 190.
 Furans rem sacram de loco sacro afficitur ultimo supplicio, lib. 2. 9. 74.
 Furans cum fractione parietis pro primo furto non suspenditur, n. 75.
 Pro furto primo, quæ pena irrogetur, n. 73. Quid si aliud crimen miscetur, n. 74.
 Furtum si fiat aleatori tempore ludi non punitur, ibidem.
 Pro secundo furto pena arbitraria de jure communi imponitur, & quid in Hispania si statutum sit, n. 79. 80. De jure nostro secundum furtum tempore belli factum pena mortis coercetur, ibidem.
 Pro furto primo maximo an pena mortis possit infligi? nu. 91. 92. Quod dicatur magnum furtum Judicis arbitrio relinquatur, n. 91.
 In penam furti simplicis jure mortis pena potest statui, num. 93.
 Furti penæ apud varias gentes referuntur, & quæ de jure irrogentur, n. 95. ad 100.
 Furcarum supplicium mitius decapitatione, sed turpe, num. 55.

G

Genus logicum à legali dissent, lib. 1. c. 13. n. 6.
 Ejus definitio, ibid.
 Sub generali dispositione non veniunt quæ ob grave præjudicium præsumitur noluisse disponens comprehendere, lib. 2. 4. 3.
 Grassatores an pro primo admisso possint capite plecti? lib. 2. 9. 75.
 Græci quam anni computationem observabant, remissivè, lib. 1. c. 12. n. 2.

H

Hæbræi à quo tempore annos numerabant? lib. 1. 12. 4.
 Quas decimas solvebant, vide verb. Decima.
 Hæbreorum servitus quandiu durabat juxta legem Moysis, lib. 2. c. 1. n. 7.
 Hæres rem legatam triginta annis contra legatarium præscribit, lib. 1. 9. 22.
 Hæredis bona sunt legatariis obligata, si inventarium

I N D E X.

rium confiscare omittat, aliàs non, ibid. n. 30.
 Hæres extraneus præfertur consanguineis defuncti in ejusdem morte remittenda, lib. 1. 13. 50.
 Hæres revocare non valet pactum à defuncto in favorem libertatis adjectum, lib. 1. 14. 27.
 Non est melioris conditionis, quam defunctus, sed ejusdem, ibid. n. 60. Compelli potest ad idem ad quod antecessor tehebatur, n. 61.
 In commodum, & in incommodum succedit, ibid. 62. Et in omne defuncti jus, n. 64.
 Ex hæredis persona obligationis natura non immutatur, ibid.
 Hæres, & defunctus una, eademque persona existimantur, ibidem.
 Hæres etiam ante acceptationem, donationem à defuncto factam non revocat, ibid. n. 67. Nec pactum ad tertii utilitatem appositum, n. 72.
 Hæres usufructuarii potest retinere fructus pendentes tempore mortis illius, donec expensæ in eis factæ sibi solvantur, lib. 1. 15. 17.
 Qui hæres extitit donatori donationem inofficiosam solum quoad legitimam potest retractare, lib. 1. 19. 101.
 Hæres intra quod tempus à morte antecessoris conveniri non possit, lib. 2. 1. 74.
 Institutus post mortem usufructuarii bonorum omnium potest statim mortuo testatore hæreditatem adire, & à creditoribus hæreditariis conveniri, lib. 2. 2. 32.
 Hæres data usufructuario bonorum omnium quomodo ante, & post tradita bona est satisfactorius creditoribus, n. 36. 37.
 Hæredis favore contra legatarios in dubio respondetur, lib. 2. 5. 46.
 Asserenti tot bona esse in hæreditate, & non plura an credatur? lib. 2. cap. 6. n. 18. 24. & 25.
 Hæredes occisi agere possunt contra homicidam ad interesse pro eo quod defunctus, si viveret, sua arte, & operis lucraretur, n. 54. 65. Ubi an per mortuum remitti possit?
 Homicidæ hæredes, qui ultimo supplicio affectus est, non liberantur à satisfactione interesse, nu. 59.
 Hæres mortem, aut injuriam inferentis ad quid teneatur, nu. 62. 63.
 Quando ex delicto defuncti obligetur, ibid.
 Hæres damnus passus an juret in litem? lib. 2. 14. 61.
 In hæredes ob delictum non juratur in litem, nisi cum doloso fuerit contestata, n. 62. 63.
 Hæres cum defuncto una cum eademque persona existimatur, lib. 2. 15. 3.
 Hæredes censentur in contractibus comprehensi, etsi eorum mentio non fiat, n. 73.
 De hæresi convictus potest secluso juramento, & mendacio fateri se illud crimen admisisse, quamvis sit innocens, ut mortis penam subterfugiat, lib. 1. 2. 52.
 Hæresis Circuitorum circa mortem sibi inferendam, ibid. n. 61.
 Ob hæresim omnino internam penæ juris non irrogantur, lib. 2. 8. 69.
 In hæresis causa licet testibus ad deregendum crimen testimonia ex intervallo corrigere, lib. 2. 13. 98. Et quid in crimine læsæ Majestatis humanæ, n. 99.
 Hæreticæ filius non incurrit penas juris, lib. 2. 8. 75.
 Hæreticorum filii quas penas sustineant, lib. 2. 8. 31. cum sequentibus.
 Hæretici nepos ex filia non incurrit penas, n. 35.
 Hæretico respiciente, ejus liberi nullam penam patiuntur, lib. 2. 8. 37.

Hæretici filius an privetur beneficiis Ecclesiasticis ante crimen patris obtentis? n. 54. cum seqq.
 Hæreticus jure ipso beneficiis Ecclesiasticis privatur, lib. 2. c. 8. n. 60. & 61. Idem est de fautoribus hæreticorum, n. 63.
 Hæretici filius ante crimen conceptus an penis subjiciatur? à n. 64.
 Hæreticorum bona ad fiscum Principis secularis spectant, lib. 2. 9. 138.
 Hæreticorum libros legentes aut retinentes excommunicatione ligantur, lib. 2. 10. 116.
 Hæretici de generali consuetudine igne absumuntur, num. 118. Quando vivi, vel mortui comburantur, nu. 119.
 Hæretici traditi curiæ seculari debent interfici, numero 115.
 Hidalgus in Hispania quis dicatur? lib. 2. 1. 22.
 Hypotheca pro dote à quo tempore incipiat, lib. 1. 7. 15.
 Transit in quemlibet successorem, ibid. n. 16.
 Pro doris augmento quando nascitur, ibid. n. 27.
 Tacita dotalis an cesset propter expressam? ibid. numero 30.
 Tacita hypotheca prior antefertur posteriori expressæ, ibid. n. 43.
 Nulla competit vendenti habita fide de pretio in re ipsa, quam distrahit, ibid. n. 53.
 In tractatu hypothecarum sæpissimè fallit regula: Si vinco vicentem te, &c. ibid. n. 57. Quæ regula generaliter limitatur, ubi datur diversa vincendi ratio, n. 58.
 Creditores cum hypotheca chirographariis anterioribus præferuntur, ibid. n. 124. Etiam si sint privilegiati, lib. 1. cap. 16. n. 58.
 Hypothecæ cedit omne incrementum rei, tam intrinsicum, quam extrinsecum, lib. 1. 8. 16.
 Hypotheca non liberatur, nisi totum, pro quo est obligata, solvatur, ibid. n. 19.
 Inter hypothecam, & legatum differentia quoad venialium comprehensionem, lib. 2. 5. 21.
 Hypotheca an verbo alienationis comprehendatur? lib. 2. 16. n. 66. & 67.
 Hypothecæ bona Ecclesiæ subijci non possunt, lib. 2. 16. 74. Quid de Hypotheca generali, n. 75.
 Hypotheca specialis, & generalis quoad alienationis periculum non differunt, lib. 2. 16. 76.
 Hypothecaria non datur contra tertium possessorem mercium, lib. 2. 5. 18. cum aliis.
 Homicidæ quomodo puniantur, lib. 2. 9. 21.
 Homicida an in foro animæ tenatur propter mortem illatam quid pecuniariam præstare, aut opera pia pro anima defuncti facere, lib. 2. c. 10. nu. 64. & 65.
 Homicida proditorius dicitur, qui dormientem, aut infantem enecat, lib. 2. 20. 68. Idem est si inimicum securè perimat, nu. 71. 72. Aliud est, si quis in rixa à tergo occidat dimicantem cum consanguineo, vel amico, ibid.
 Homicida ad funeris sumptus non tenetur, quod limitatur, lib. 2. 16. 53.
 Homicidium mortis pena est dignum, lib. 2. 9. 16. Quomodo apud diversas nationes punitur, nu. 17.
 Homicidium sola pena pecuniaria puniri, an justè statui possit? lib. 2. c. 9. nu. 18. & 21. Etsi gravissimum crimen, nu. 20.
 Homicidium proditorie factum præsumitur, lib. 2. 20. 79.
 Homines veniæ spe facillè ad delinquendum prolabuntur, lib. 1. c. 20. n. 93.
 Homo liber pignori dari nequit, lib. 2. 1. 9.

Mortuus